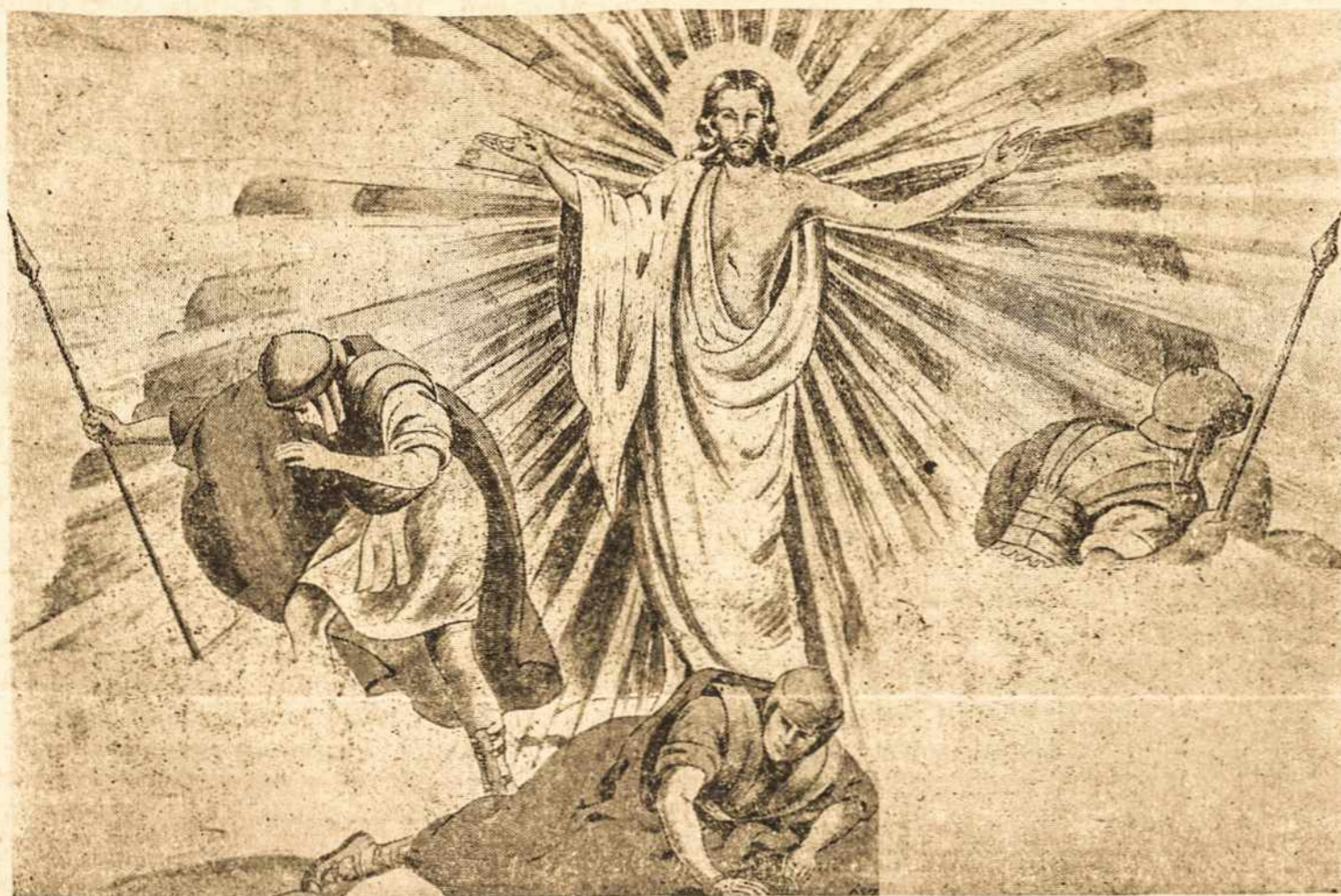

ALELIUJA, ALELIUJA, ALELIUJA!

VISIEMS SAVO SKAITYTOJAMS TARIA «MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA.

MŪSŲ LIETUVA

NR. 15 (1028) PAULO — BRASIL — 1968 M. BALANDŽIO — ABRIL 12 D. — XX METAI

Nuaidėjo Aleluja...

Velykos turėtų būti labiau švenčiamos negu Kalėdos, nes Kalėdos dar tik išganymo darbo pradžia, o Velykos išganymo darbo iškilmingas užbaigimas, kuris tuojuo vainikuojamas dangun įžengimo triumfu.

Prisikėlimas ir dangun žengimas kartu yra išganymo vainikas ir Bažnyčios augimo pradžia. Žm. gaus Sūnus atbaigė savo misiją ant žemės, kai ištarė ant kryžiaus «išsipildė». Kas išsipildė? — atpirkimas, atleidimas. Dabar tik reikia keltis su Kristum į naują gyvenimą čia žemėje ir amžinybėje.

Prisikėlimas rodo Kristaus triumfą, arba mirties ir savo priešų nugalėjimą. Kristus kėlė, mirtis krito, aleluja.

Kas įvyko Išganymo Galvoje, Kristuje, panašiai įvyko mistinio Kūno nariuose: «jeigu Kristus prisikėlė, ir mes kelsimės», sako šv. Povilas, nes Jis mūsų Pirmonė.

Mirtis jau nėra balsi, nes ji tik durys į laimę ir džiaugsmą su Kristum. Šv. Pranciškus Asyžietis ją vadina sesate. O šv. Ignacas Antiokietis, sužinojęs, kad yra pasmerktas mirti, savyje negalėjo tverti iš džiaugsmo, kviesdamas žvėris, kad jie greičiau sudraskytų jo kūną ir jis taptų lyg grūdas sutrintas liūtų dantyse. Jeigu žvėrys nenorėtų jo plėsyti, jis eisias ir juos ragiasias, kad tai pada-

rytų, kadangi jis noris susivieninti su Izumi Kristumi. Panašiais žodžiais jis rašė laišku romiečiams.

O šv. Povilas, rašydamas liypiečiams sako: «Mirtis yra mano laimėjimas (I. 21). Arba «Troškstu mirti ir būti su Kristumi, tai yra daug geriau, bet dėl jūsų reikia dar pasilikti kūne» (ten pat 23).

Šv. Aloyzas Gonzaga, jaunas jėzuitas studentas, kai kilo Romoje maro liga, jis prašė vyresniųjų, kad jį paliktų ligoninėje, kad jis galėtų patarauti mirštantiesiems vyresnieji iš klausė jo prašymo ir, žinoma, jis užsikrėtė maru ir džiaugsmingai nuėjo pas savo išganytoją. Šv. Jonas Berchmansas jaunuolis, kai sužinojo, kad jau mirs, išsoko «šlovos ir pradėjo džiaugsmingai šokinėti po kambarį. Kai vyresnieji už klausė dėl ko jis taip daro», Jonas atsakė: «kaip gi nesidžiaugti, kad jau čia pat išganytojas mane kviečia».

TIKĖJIMO DOGMA

Mes nebūtume katalikai, jei netikėtume, ką kasdien sakome: «Tikiu kūnų prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą». Arba Mišiose: «Laukiu kūno iš numirusių prisikėlimo ir amžinojo gyvenimo». Šv. Povilas sako: «Mes žinome, kad kuršai prikėlė Jėzų, prikels ir mus ir pastatys su jumis».

Kaip smarkiai pats Kristus, nesulaikomas nuo Velykų ryto, pasivertęs keleivių, subarė ne

tikėjimą dviejų mokinių, einančių į emausą». O, neišmanėliai ir nerangios širdies tikėti visam, ką yra kalbėję pranašai! Argi nereikėjo kad Kristus tai kentėtų ir taip įeiti į savo garbę? (Luk. 24, 25).

Kristus tarė Mortai: «Aš esu prisikėlimas ir gyvybė. Kas tiki į mane, nors ir būtų miręs, bus gyvas. Ir kiekvienas, kurs g vas ir į mane tiki, nemirs per amžius, Ar tai tiki?»

Tokį klausimą ir mums Kristus užduoda ir laukia iš mūsų atsakymo. Ar tai tiki? «Taip, Viešpatie, aš tikiu, kad tu Kristus, gyvojo Dievo Sūnus, kurs atėjai į šį pasaulį», atsakė Morta. Su Morta ir mes tais pat žodžiais turime atsakyti.

Jau 2000 metų baigiasi, kai krikščioniškas pasaulis kasmet kartoją: «Kristus kėlė, mirtis krito. Aleluja».

Mes lietuviai šią dogmą, kad Kristus prisikėlė, labai pripažįstame, nes niekad taip nepripildome bažnyčių, kaip Velykų ryte Lietuvoj budavo anksti rytą, jau budavo pilni keliai besiskubinančių į Prisikėlimą. Liūty, purvas, sniegas ar šaltis nesulaikydavo ne tik sveikųjų ir stipriųjų, bet net senelių ir vaikučių. Velykų ryte visi turi būti bažnyčioje, visi turi giedoti «Links ma diena mums prašvito, visi troškom džiaugsmo šito. Kristus kėlė, mirtis krito, aleluja».

Bet ir tremtyje mūs niekas nesulaikomas nuo Velykų ryto. Kaip buvotė Argentina? matė

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

VELYKOMS

J. AUGUSTAITYTĖ-VAIČIŪNIENĖ

Iš tūkstančio kryžių pasaulio Golgotoj tik vienas vienužis išganymu žiba; ir saulė, ir žvaigždės, ir žydintis džiaugsmas tik vieno medinio kryželio kūryba.

Dar vakar jį nešė pečiai nušankinti, ir pajauktas linko, kaip palmė prieš rytą, o šiaudie jau žemė, grandis susitraukius. Jam garbę paklojo ik šiol nematyta.

Žiedų ankstybųjų vainikų vainikai; altoriuose žvakės, ir bokštai pragydo, kad jau surūdijo delne kalavijas, ir meilė sujudino širdis po skydu.

Ir Jo tasai užneštas kryžius į aukštį, į melsvąją, klaikiąją kalno viršūnę, paskelbė, kad tiesą mes amžių nešiojam keltuose pasaulio, trūnijančiam kūne.

Velyku Džiaugsmas

Tedžiūgauja dangaus angelų būriai! Tedžiūgauja Dievo pasiuntiniai. Tesugaudžia šventieji trimitai, skelbiami didžiojo Valdovo pergalę. Tesi didžiuoja ir žemė, apšviesta tokios garbingos šviesos, ir, paskendusi amžinojo valdovo spinduliuose, tejunia, kad tam suma jau išsisklaido. Tesidžiaugia ir Motina Bažnyčia, spindinti tokia šviesa, o šie skliautai tesuvirpa nuo tikinčiųjų giesmės. Todėl ir jūs, mylimieji broliai, apsupti tos

palaimintos šviesos, maldaukite kartu su manim visagalio Dievo galestingumo. Ne dėl mano nuopelnų jis teikėsi priimti mane į savo tarnų būrį. Tapšviečia jis mane, kad pajėgčiau jo šviesai atiduoti prideramą garbę. To prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas, su tavimi šventą Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius.

(Iš Mišiolų)

tėte velykų ryte, kiek saulė tekant privažiuoja lietuvių iš tolimiausių priemiesčių ir kaimų į Avellaneda, kur yra TT. Marijonų pastatyta bažnyčia, Tas pat Uruguayje. O ne kitaip ir pas mūsų Zelinoj. Šv. Juozapo bažnyčia pilna, šventorius pilnas, o procesijoje minios eina giedodamos Velykų giesmes.

Jaunutė šv. Kazimiero asmeninė parapija dar netu bažnyčios ir pastovių patalpų, kur prisiglaustų, bet tikėkimės, kad ir ji prisikels lyg iš karsto ir pripildys savo tikinčiais būsimą bažnyčią, apie kurią kardinolas, įkurdamas parapiją, taip karštai kalbėjo ir ragino ją kuo greičiausiai statyti.

Grūdelis, mestas į žemę, jei gu yra jam tinkamos sąlygos, tuojuo dygsta, leidžia šaknis ir stiebą, augdamas į svėprų medį.

Gyvuokime ilgiausius metus, nes tai nori Dievas, Bažnyčia ir mūsų visų Bažnyčios ir Tėvynės meile plakančios širdys.

Kas Naujo Pasaulyje?

Praėjusią savaitę JAV-bėse buvo nužudytas protestantų pastorius Martin Luther King, Sekantiems pasaulinius įvykius jis buvo gerai pažįstamas kaip JAV negrų vadovas. Paprastai jis yra laikomas neprievartinės kovos šalininku ir inspiruotoju. Jis yra lyginamas su Indijos Gandi. Iš tiesų, tai net ir mirtis labai panaši. Tačiau yra ir abejojančių šiais teigimais. Greit pasirodys daugiau dokumentų, biografijų visais šiais diskutuojamais klausimais.

Yra galimybių, kad karas Vietname gali pasibaigti. Tai būtų tikras laimėjimas visai žmonijai. Tačiau ir čia nestinga priešingų nuomonių. Da bartinį Š, Vietnamo sutikimą tartis ne vienas laiko tik gudriu politiniu žaidimu. Gal tai daroma tik tam, kad paliaubų metu komunistai galėtų papildyti savo jėgas ir padaryti panašiai, kaip padarė per Kalėdų paliaubas. Artima ateitis tai parodys.

Kova ar savikova?

Šie metai — Lietuvos Laisvės Kovos Metai, paskelbti Lietuvos nepriklausomybės penkiasdešimtmečio proga. Tai, žinoma, nereiškia, kad ligi šiol buvo snausta, kad jo kijos kovos nebuvo. Išeivija už Lietuvos laisvę kovoja nuo seno. Juk ne kas kitas nuliedino ir Laisvės Varpą, kuris Lietuvos nepriklausomybės metais kasdieną skelbė laisvę iš Karo Muziejaus bokšto. Kai Lietuvą užplūdo raudonasis tvanas, patrijotinė lietuvių išeivija ėmėsi žygių Lietuvai ir lietuviams padėti. Tikrai saujelė nesąmoningų išeivių, maskvinės ideologijos pavergtų, džiaugėsi sovietine okupacija ir jos armijai riuko aukas, kuriomis prisidėjo prie savo brolių žudymo Lietuvoje ir deportacijos Sibiran. Jie elgėsi panašiai, kaip ir Š. Vietnamo karius remian tieji amerikiečiai. Sovietinės propagandos suvedžioti, jie neatskiria savo krašto interesų ir išeina prieš savo karius, kovojančius Vietname su komunistiniu imperializmu, gresiančiu visam laisvajam pasauliui. Iš šalies žiūrint tai keistas reiškinys, bet, pažvelgus lietuvių visuomenėn, jis matyti iš aalies ir čia. Juk maskvinės propagandos suklaidintieji tautiečiai ir dabar tebegarbina sovietinę okupaciją, nors ji prarijo tūkstančius lietuvių. Jų spauda tebejuodina patrijotinę visuomenę, ypač jos veikėjus, spaudos žmones ir išsijuosusi giria Maskvos karinę jėgą atneštą vergiją Lietuvon.

Pradedaat Laisvės Kovos Metus, lietuviškajai išeivijai tenka pirmiausia išlyginti savąjį frontą bei aiškiai išskirti iš jo tuos, kurie savo ligšiol

ne laikysena priklauso Lietuvos laisvės priešų stovyklai. Tokia grupė yra ypač išeivijoje yra ypač išeivijoje veikiantys komunistai, kurių ligšiolinė veikla ir spau a pasižymėjo ištikimybė ne Lietuvos, o Maskvos interesams. Prie šios grupės priklauso ir tie, kurie savo laikysena nesiskiria nuo sovietinės linijos. Tiesa, bendrajam išeivijos frontui jie niekad nepriklausė, tačiau bando drumsti patrijotinėje visuomenėje. Kadangi jų keliai — Maskvos keliai, tad kovojantiems už Lietuvos laisvę su jais nėra bendros kalbos, juoba, kad tautinio komunizmo atstovų juose nematyti.

Antra, Laisvės Kovos Metais tektų labiau suglaudinti patrijotinę visuomenę visuose laisvojo pasaulio kraštuose, nes per ilgą laiką atsirado spragų ir net tam tikro pasimetimo ženklų. Dar prieš keletą metų ta visuomenė Lietuvos Laisvės bei ne priklausomybės klausimu buvo visiškai vieninga. Tiesa, netrūko partinių kovų, bet jos kilo dėl visos eilės antraeilų dalykų. Pastaraisiais metais atsirado tam tikras lūžis dėl santykiavimo su okupuota Lietuva ir tapo lyg centrinu tašku, pagal kurį ėmė rikiuotis ne partijos, bet paskiri asmenys ir smulkios grupės. Žinoma, iš esmės tai ne suskaldė patrijotinės visuomenės tvirto nusistatymo Lietuvos laisvės atžvilgiu, bet išskyrė jos pažiūras į metodus tos laisvės besiekiant. Vieniems atrodo, kad vieniateiis tikras kelias yra besąlyginė kova turimomis priemonėmis už Lietuvos valstybės ne priklausomybę, kiti gi mano, kad to paties tikslo galima siekti su tam tikra lankstu-

mo doze.

Tas išsiskyrimas tebėra bene aktualiausia mūsų dabarties problema. Dr. J. Girnius vienus pavadino „valstybininkais“, kitus „tautininkais“. Tai reiškia, kad vieni laisvės kovoje pabrėžia nepriklausomos valstybės atstatymą, kiti — tautos išlikimą, ir vienu, ir kitų intencijos geros, tačiau kova dviem skirtingais keliais vargu ar bus sėkminga jau vien dėlto, kad išskiria pačius kovotojus, suskaldė jų pastangas ir sukėlė trintį, kartais net aštrią. Tolydžio ji didėja ir vietoje kovos su pavergėjais gali įsiliepsnoti savikova. Jau dabar matyti aštrių apsisvaitymų, ypač kraštutines pozicijas užėmusių spaudoje. Tokioje savikovoje patrijotinė visuomenė pergalių nė viena fronte tikėtis negali. Būtinai yra bendras frontas su bendra vadovybe. Kas į jį neįsirikiuoja, silpnai pajėgas ir netiesiogiai pasitarnauja

Lietuvos laisvės priešams. Jeigu kas tai daro patrijotizmo vardu, kenkia Lietuvai tos pačios Lietuvos vardu. Tai pseudopatriotizmas. Jeigu kas gina Lietuvos pavergėją bei jo atstovus tautos išlikimo vardu, savo patrijotizmą padaro falsifikatu: mano tarnaujantis tautai, o iš tikrųjų daro paslaugą vergijai. Tai iškrypimai. Bendrasis patrijotinės visuomenės tikslas turėtų būti pagrindinis vienas — kova už lietuvių tautos išlikimą laisvoje ir nepriklausomoje valstybėje. Aišku, tas tikslas negali būti pasiektas per metus kitus. Jeigu šiandieną ne galima atstatyti Lietuvos valstybės, nereiškia, kad turime jos atsisakyti. Jeigu šiuo momentu negalime padėti pavergtai tautai, nereiškia, kad nereikia jieskoti kelių jai pagelbėti, Pastangos vienu ir kitu atveju tai tos pat laisvės kovos žygis, neišskiriamas nei tautos, nei valstybės,

«Tėviškės Žiburiai»

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel 31 2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatyte-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMUI

(tęsinys)

Netrukus iškopia jie į statoką krantą, karklais ir meldais apaugusį. Čia tarp krūmų vliagiuoja siauras takelis didžiųjų vartų link.

Saulė jau arti laidos, o vaikai visą dieną nevalgę. Kūlgrinda einant, dėl baimės ir rūpesčio, alkis buvo išgaravęs. Tačiau dabar alkis vidurius graužė grauzia.

VAIVORA

Prasiveria stori vario vartai, ir už jų Audrys išvysta baltai apsirengusį krivį Gedainį. Iš nustebimo išskėtęs rankas, jis sveikina:

— Išsiunčiau tave, Loky, stirnų ir šernų pamedžioti, o grįžti, štai, su visu būriu jaunuolių. Prašome prašome, būkite mūsų svečiai, — kreipiasi jis į vaikus.

— Radau, krivi, juos apdriskusius ir išalkusius, beslau-

gančius šį ligonį. Jie papasakos savo vargus. Aš einu su vyrais medžioklės grobio, palikto krante, pargabenti.

— Raminta, — pašaukia krivis tuo metu pro šalį einančią moterį.

Prie jų sustoja aukšta, vidutinio amžiaus moteris, apsirengusi ilgu, rausvu apdaru.

— Priglausk mūsų svetelius. Duok jiems pavalgyti ir apžiūrėk ligonį! — Taręs krivis dingsta, o Raminta ir dar keletas moterų nusiveda juos į trobą.

Beeidamas kiemu, Audrys spėja akimis permesti ramovę. Prie aukštos rąstų tvoros prisišliejusios, stovi trobos. Gyvenamųjų namų stogai išsikišę į kiemo pusę, paremti akmeniniais stulpais. Kitame kiemo krašte prisiglaudę prie rąstų sienos ūkio pastatai. Iš statybos Audrys pažįsta tvartus, daržinę, jaują, kurioje

sukraunamas derlius iš tvartų sklindąs žvengimas rodo juose esant ir žirgų. Netoli nuo jų yra karių šeimų gyvenami namai. Prie jų, kiemo smėlyje, kapstosi keletas susivėlusiu vaikukų.

Visi šie pastatai sudaro ketvirtinį Jo priešakyje po didžiule plačiašake liepa, kiek atsiskyrusią nuo kitų šešių, sukrautas akmeninis aukuras. Žemė aplink aukurą išgrįsta vienodais, gražiai nulygintais, akmenimis. Vienoje aukuro pusėje įkastas truputį už aukurą žemesnis akmeninis stulpelis.

Jie prieina prie gyvenamo pastato, ir Audrys įsako Drauguiui pasilikti už durų. Raminta, atvedusi juos į svečių menę, nuskuba Rinto gydyti. Valandėlę Gendrutis, Audrys ir Varpūnė paliekami vieni. Apytamsio kambario viename gale pamato didžiulį ažuolinį stalą, o prie sienos — suolus. Susėdę jie dairosi. Keli mažučiai langeliai, aptraukti jaučio pūsle, įleidžia iš lauko truputį šviesos. Toje prieblandoje jie išžiūri į sienas

ir pastebi, kad jos išraižytos, išpiaustytos įvairiais ženklais ir pagražinimais: išdrožinėtos tulpės, rūtos. Kitoje vietoje sienoje išrėžta visa eilė puslankių, apskritimų ir pagaliukų. Toliau — vėl gėlės. Viename kampe didelis akmeninis židiny.

— Tokio ir Striūbo pilyje neturime, — pirmasis prabyla Audrys.

Kiek atokiau nuo židinio vėl eilė su atramomis suolų raštais išdrožinėtu, teina mergina nešina pieno ąsočiu, miežine duona ir uogų koše.

— Esu Liūnė, Lokio sesuo. Vaišinkitės, vargšeliai, nors tuo, ką spėjau paskubomis paruošti. Kol visi vakarieniausi me, dabar nors šiuo pasistiprinkite.

— Sakyk, sese, ar Rintas pagis? — Neišskentęs paklausia Gendrutis.

— Pagyti — pagis ir luošas neliks, Bet turės iškentėti žaizdos nudeginimą.

Prieš Audrio akis stoja vaizdas: guli Rintas lovoje, jį lai-

Velyku Žvakė (IŠTRAUKA IŠ LITURGINIŲ APEIGŲ)

Tikrai yra verta ir teisinga visa širdimi, protu ir žodžiais šlovinti neregimąjį, visagalį Dievą Tėvą ir jo vienatimį Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris užmokėjo už mus amžinajam Tėvui tai, ką Adomas buvo skolingas, ir savo brangiausiu Krauju panaikino gimtosios nuodėmės užtarnautą bausmę. Šios yra Velykų šventės, kurių metu aukojamas tikrasis Avinėlis. Jo Krauju pašventinamos tikinčiųjų durys.

Tai ta naktis, kurios metu, išvedęs izraelitus iš Egipto, pervedė juos sausomis kojomis per Raudonąją jūrą. Tai ne naktis, kuri dabar, išvadavusi iš ydų ir nuodėmių tamsumos, gražina viso pasaulio tikinčius Kristaus malonei ir šventųjų bendruomenei. Tai ta naktis, kurios metu, sutraukęs mirties pančius Kristus išėjo iš gelmių augalėtoju. Kam būtų buvęs naudingas mūsų gimimas, jei nebūtume tapę išgelbėti? O kai nuostabiai esi mums geras! Kokia neįkainojama tavo meilės didybė! Atidavei savo Sūnų, kad išpirktum vergą. Iš tikro, kaip reikalinga buvo Adomo nuodėmė, kurią Kristus panaikino savo mirtimi! Tai laimę nešanti nuodėmė, kuri nusipelnė turėti tokį prakilių atpirkėją. Tikrai palaiminta naktis, kuri tik vieną buvo verta žinoti Kristaus iš mirties prisikėlimo laiką ir valandą. Tai ta naktis, apie kuria parašyta: Naktis švies kaip diena; ta naktis buvo mano šviesa ir džiaugsmas.

Ši šventa naktis atitolina nusikaltimus, nuplauna nuodėmes, puolusiems gražina ne-

(pabaiga 5 pusl.)

ko keturi vyrai, o Raminta raudona geležimi svilina jo apnuodytą koją,

— Raminta sakė, kad žaizda per giliai užsnuodijusi. Net juos pradėjo. Žinia, šernas viską knaisioja, jo iltys užkrėstos. Bet nebijokite, ji turi skausmą raminančio skysčio. Rintas, jo išgėręs, deginimo nejaus, tik paskui skaudės.

— Tur būt, tik viena sesė Raminta jo ir teturi, — stebisi Audrys. O mūsų pilyje vyrai pasakojo, kad deginamos žaizdos skausmo niekas nepalengvina.

Liūnė palieka juos.

Godžiai kimba jie į valgį. Skani uogų košė. Bet Audrys uogas visą vasarą girioje valgė, tai jam ne naujiena. Tačiau pienas, saldus pienas su miežine duona, tarytum rečiau skanumynai! Kemša Audrys miežinę duoną, užsi-geria saldžiu pienu ir jaučiasi visai laimingas. Draugų siūlomos uogienės visai nenori.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUSSIA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr.\$60 00 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$0.20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 15,00 paskutiniajame N Cr.\$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai būtina išreikšti redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Didelė ir Šviesi Diena

«Tai diena, kurią Dievas sutvėrė;
džiaukimės ir linksminkimės joje»

Ps 117. 2.

Neilgam gyvenimo kelyje žmogus praleidžia daug visokių dienų; didelių ir mažų, šviesių ir tamsių. Jo idealas ir siekimas yra didelė ir šviesi diena. Jis į ją tiki, jis jos ilgisi ir laukia. Jis dėl jos dirba ir kovoja.

Didelė iš didžiausių, šviesi iš šviesiausių žmonijos gyvenimo dienų yra Velykos. Pats jau varda — tai liudija. Velykos, slaviškai Velikija, wielki — didelis, didšventė. Velykų šventės didumą atskleidžiavę ypač papročiai. Skris kime į Lietuvos laukus plačiuosius. Išvyskim plačiais keliais ir siaurais takeliais skubantius, šve tad eniška! pasi puošusius mūsų tėvus, brolius, seseris, artimuosius, pažįstamus... š Velykų prisikėlimo jie skuba. Niekada ir jo kia šventė nesutraukia tiek žmonių į bažnyčias, kaip Velykų prisikėlimas. Seni ir jauni, praščiokėliai ir inteligentai, tikintys ir net netikintys — visi, kurie tik gali, stengiasi dalyvauti Velykų ryto pamaldose. Jei kas kada a eina į bažnyčią, tai visų pirma per Velykas.

Mūsų tėvai ir senoliai griežčiausiai pasninką prieš Velykas pasninkavo. Prieš Velykų prisikėlimą, naktį, budedavo besimelsdami bažnyčioje.

Argi nemenam ir mes kiek vienas, kokį įspūdi Velykų apeigos ir mums padarydavo: kiek daug gilių ir šventų jausmų mummyse pažadindavo?

Tikrai, didelė iš didžiausių, šviesi iš šviesiausių švenčių yra Velykos. Tai diena, kurią Dievas padarė. Tai diena, kurioje džiaugtis ir linksmintis mus kviečia Bažnyčia. Teisingai sako šv. Augustinas: «Kaip Viešpaties Motina išsiskiria ir prašoksta kitus šventuosius, taip ir Velykos prašoksta kitas šventes. Ji yra tartum motina visų kitų švenčių. Nuo jos anos kitos įgauna savo pobūdį ir pašventinimą.

Kame glūdi Velykų švenčių didumas? Iš ko išplaukia jų šviesumas? Velykos yra

pergalės ir laimėjimų šventė... Pergalėje glūdi jos didumas, laimėjimuose jos šviesumas.

VELYKOS TAI LAIMĖJIMŲ DIENA

Velykos yra dangaus ir žemės, Kristaus ir mūsų laimėjimų diena. Kristus laimėjo žemę dangui, mes laimėjome dangų žemei. Kristus laimėjo pilnai ir galutinai mes laimėjome viską neužtarnautai ir neišmatuojamai.

Kristus laimėjo, kai jo priešai tarėsi jį pralaimėjus. Kristus mirė paniekintas, bet jis kėlėsi garbingas. Jis kėlėsi taip garbingai, kad visa kas buvo jo paniekai padaryta, liko jam gėrbės ženklų į amžius.

— Kristus kėlėsi! — Ak, kiek džiaugsmo ataešė ta žinia nu siminusiems ir nusivylusiems apaštalam! Ir ne tik apaštalams! — o visiems, visai žemei. Ir ne tik žemei, bet ir pragarams. Tiek amžių pragaruose laukiosios teisiųjų sielos šią žinią sutiko su neįsivaizduojamu džiaugsmu, nes ta žinia joms buvo pakvietimas į amžinąją laimę, kurios vis ilgėjosi ir iki šiol negavo. Net ir dangui ši žinia džiaugsmą atnešė. Tūkstančius metų dangus laukė, kad žinia: «Kristus kėlėsi!» Sugrąžins žemę dangui.

Kristus kėlėsi! Jis nugalėjo! Džiaugėsi ir džiaugiasi su Juom žemė, pragarai ir dangus.

Kristus laimėjo! Laimėjo ne tik sau, bet ir mums Jis prisikėlė, o prisikeldamas mus savyje prikėlė. Savo prisikėlimu jis laidavo mums visokeriopą prisikėlimą.

Ankstyvą sekmadienio rytą Marija Magdalena, Saliomė ir kita Marija ėjo prie kapo Kristaus kūną aliejais ištepti. Jos rūpinos, «Kas mums atris akmenį nuo angos?» Atėjusios, tačiau, rado akmenį nuristą ir Kristų prisikėlusį, įvairių gyvenimo sunkumų akmuo sunkiai slegia kiekvie-

VELYKINĖ DAINELĖ

LEONARDAS ŽITKEVIČIUS

Velykų rytas, Velykų rytas.

Tėvynės kloniais margučiai ritas.

Žengia broliukai ir seserėlės,

O ant margučių — jų ašarėlės.

Bunda žibutė ir skleidžia žiedą.

Jai Aleliuja vaikučiai gieda.

Džius ašarėlės, išnyks vargučiai.

Laisvės takeliais riedės margučiai.

~~~~~

no žmogaus širdį. Ir eina ne vienas ne viena ankstų rytą ar vėlų vakarą, klausdamas savęs: «Kas atris man šį mano skausmo, mano nedalios akmenį nuo mano širdies?»

Kas į prisikėlusį Kristų tiki, kas Velykų prisikėlimo rytą prisimena, tas atsakymą į aną klausimą greit atranda. Jis, kuris nuo savo kapo angos sunkų akmenį, prisikėles nurito; Jis, kuris savo prisikėlimu mums visokią prisikėlimą laidavo; Jis nurita ir mums kiekvieną akmenį nuo skaudančios širdies.

Pagundų audros šėlsta prieš mus! Velnio galybės gundo, kamuoja mus! Sunku mums! Kas šį akmenį nuris nuo širdies? — Jis! Kristus! Jis, kuris velnią nugalėjo ir jo galybę sutriuškino, prisikeldamas Velykų rytą. Su Juom ir Jame mes šiandie drąsiai galime tarti: «Eik šalin šetone!» — Ir jis atstos nuo mūsų.

Nuodėmė slegia mus! Sažinė grauzia! Ji nerami! Baimė slegia mus! Kas nuris šį akmenį nuo mūsų širdies? Jis! Kristus kuris savo kančia ir prisikėlimu mums kalčių atleidimą pelnė. Kiekvienam, kurs bent iš tolo į Jį kreipiasi, tardamas: «Viešpatie, jei nori, padaryk, kad būčiau nusuteptas!» — Jis atsako «Noriu, būk nesuteptas!» (Mt. 8, 2).

Mirtis baugina mus! Skausmas širdį mums plėšo, kai parystam prie kapo asmens

mums brangaus! Neramu ir baugu mums darosi, kai savąjį kapą dvasioje išvystam; kai į savąjį karstą dvasioje pažvelgiam! Kas paguos, suramins? Kas šį akmenį nuo širdies nuris? — Jis! Kristu! Jis mirtį nugalėjo. Jis kėlėsi iš numirusiųjų.

Kai Ciceronas liūdėjo dėl dukters mirties jo draugas Servius Sulpicius parašė jam užuojautos laišką, kuriuo jis Ciceroną guodė, nurodydamas, kad viskas gamtoje nyksta, kad visus paliečia neišvengiamas mirties dėsnis. Visuo tino nykimo dėsnio priminimas yra tik menkas suraminimas. Kristus mums suteikė daug geresnę paguodą. Jis mirtį nugalėjo. Jis ją tik miegu padarė. Po to, kai Kristus prisikėlė, nėra ko mums liūdėti ant karsto, ar dėl karsto. Juk kelsimės. Juk vėl drauge visi gyvensime!

Velykos tai yra didelė didelių laimėjimų diena. Ji todėl yra šviesi iš šviesiausių žmogui išauštančių ir išaušusių dienų.

Aušo rytas tylus. Prie lango rymojo žmogus. Šdžiuvusioje, pageltusioje savo rankoje jis laiko baltą, sidabrinę taurę. Joje buvo nuodai. Nusivylęs gyvenimu, jis laikė savo rankoje nuo jų taurę, kad ja neprasmingai savo gyvenimą neprasmingai užbaigtų. Tai Goete's Faustas. Drebenanti taurė drebančioje jo rankoje kilo prie pamėlynusių jo lūpų. Bet štai pasigirsta iš kažkur skambančio varpo skardūs aidai. Tai Velykų varpas, Tai prisikėlimą skelbiantys aidai, Mirties siekianti nusivylusio ranka bejėgiškai nusvyra. Taurė iškriata. Nuodai išsilieja. Velykų varpas nusivylusį Faustą gyvenimui pažadina.

Aušta Velykų rytas. O mes rymom ant gyvenimo lango tamsūs, nusiminę, su sopuliu širdyje, su nežinia prieš akis. Bet štai Velykų varpas skamba. Prisikėlimą skelbia. Pakilkim nuo lango! Nebūkim nusiminę! Didelė ir šviesi diena aušta mums. Pergalės ir laimėjimų diena prieš mus. Kelkimės su prisikėlusiu Kristumi iš mūsų dvasios susnūdimo! O Jis mums visokeriopą pergalę suteiks, O Jis mus iš visokio pikto prikels, visokio skausmo akmenį nuo širdies nuris, visokeriopu džiaugsmu mūsų sielas pripildys. Aleliuja!

Prel. L. Tulaba.

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI.

Per Velykas galim pasvajoti...

Jauno žmogaus gyvenime šniokščia, kunkuliuoja drąsiausių svajonių pritvinkęs kraujas! Jo kūtinėje nesutelpa išsvajojami rūmai, mašinos, laimės so ai, nauji tobuliausi pasauliai. Daugelis tų jaunųjų svajonių ilgainiui virsta tikrove, KUR NĖRA DRĄSŲ SVAJONIŲ, TEN NĖRA IR NEGALI BŪTI ĮDOMIOS IR VAISINGOS TIKROVĖS!

Velykos atkėlė iki galo vartus drąsiausioms svajonėms. Beprotiškai drąsioms svajonėms, kurios taps gyviausia tikriausia tikrove.

Trisdešimts trejų metų vaikinų uiekas nepavadins senu. Tai jaunas žmogus, pačiam savo pajėgume ir klestėjime! Ir štai toks 30, 31, 32, 33 metų vaikinai visai garsiai svajoja, savo draugams girdint svajoja, kad jis mirs žiauria mirtimi, ir kad JIS TREČIĄ DIENĄ PRISIKELS IŠ MIRTIES VĖL GYVAS!

Kaip sau norite, šitaip iki šiol niekas nedrįso svajoti. Ir jo draugai mokiniai to rimtai neėmė. Tos jų labai mielo ir aistringai mylimo draugo ir Mokytojo svajonės per vieną ausį įėjo, per kitą išėjo, širdyje, nei atmintyje nepasiliko. Tai liudija pirmųjų Velykų rytas.

Geriausieji Jėzaus draugai — keletas moterų eina prie kapo ne gyvo Mokytojo pasitikti, o jo lavoną įbalzamuoti.

Angelas joms pasako «Jis prisikėlė, jo čia nebėr... Pasakykite jo mokiniams..» Tos dreba iš išgąščio, bėga miestan ir sako apaštalams, jog kažkas pavogė Kristaus kūną.

Petras, Jonas, tiesa, bėga pas kapą, bet netiki, kad jis prisikėlęs. Jie pilni baimės, tebeliūdi dėl Mokytojo negarbingos mirties, tebesislaps to nuo žydų... ir NETIKI. Netiki visą dieną, nors moterys sakosi jį jau mačiusios. Netiki, nors ir Petras pasisako jau sutikęs gyvą išganytoją... Negalima tikėti. Tai negirdėtas dalykas. Tai jau bene svajonės moteriški svaichiojimai...

Štai, kokias drąsias svajones gyvas Kristus svajojo. Ir jas pavertė tikrove. Tik po Kristaus pasirodymo visai dešimčiai apaštalų pirmąjį Velykų vakarą, tik jam su jais valgius, tik leidus pačiupinėti savo rankas ir kojas, apaštalai pradėjo atsikvošėti ir iš baimės, ir iš staigmenos, ir pamažėle ėmė suprasti, koks didelis dalykas iš tiesų įvyko...

Jei mūsų dienų jaunimas šituo Kristaus gyvenimo tikru įvykiu neįstengia žavėtis, tai yra dėlto, kad tas jaunimas TĒRI LABAI SKURDŽIĄ VAIZDUOTE. Kad jis, greičiausia, nė nepabandė įsisvajoti, nuoširdžiai, jautriai įsisvajoti į pačias to įvykio gelmes ir pajusti visą jo grožį, galią, jėgą ir reikšmę savajam gyvenimui!

Kas nuoširdžiai apie tai pasvajotų, tam turėtų tvykstelti mintis: KRISTUS KĖLĖS — MIRTIS KRITO! MIRTIS NĖRA PASKUTNĖ GYVENIMO AKIMIRKA!

KRISTUS KĖLĖS, TAI KELSIUOSI IR AŠ!

Trūksta man žodžių išsakyti tam išpūdžiui, kurs mane krečia pasvajojus KELSIUOSI IR AŠ! AŠ K-E-L-S-I-U-O-S-I!

Kelsiuos naujoms dar neišsvajotoms naujo gyvenimo galimybėms, kurias man atskleidė begalinės dieviškosios Meilės vaizduotė!

Jeį neramiai ir smarkiau plaka kiekvieno vaikinų ir mergaitės širdis pagalvojus apie visai artimų jaunatvių prasidėsiančias vedybinės laimės galimybes, tai kaip turėtų plakti jauno žmogaus širdis pagalvojus apie prisikėlusio, niekad nebemiršančio gyvenimo galimybes!...

Svajokim. Svajokim apie tai dažnai. Svajokim apie tai ypač velykose, toje visų didžiųjų didžiausių svajonių svajonės išsipildymo šventėje. Svajokim, iki ta svajonė įsigers į mūsų kiekvieną kraujo lašą, iki taip nebeatskiriamą mūsų gyvenimo įsitikinimų dalimi ir jėga, mūsų pasididžiavimu ir laime, iki taps mūsų gyvenimo vyriausiu akstiniu.

Jonas

Širdis virpa iš baimės

ST. YLA

Dažnai virpa mergaitės širdis. Kur nevirpės? Baisių dalykų pasitaiko gyvenime. Jų randi spa doje, matai televizijoje, girdi pasakojant. Vaizduotė veikia net per sapnus ir signalizuoja išpėjimais. Veikia ir dieną. Einu gatve ir, rodos, — tave seka, tavęs tyko.

Yra keistų, kvailų, girtų veidų — net šiurpas nukrečia. Kartais žmogus būtų nieko, kol

negirdi jo balso. Išgirsti — net supurto.

Yra baisių dalykų, BET BAIŠIAUSIA TAI JAUSTI BAIMĖ. Ji turi per dideles akis — mato ko nėra, ir tiki, jog tikrai matė.

AŠ PERLIPAU ŠEŠĖLI

Vienas 8 metų berniukas kartą grįžo namo. Buvo vakaras. Sniegas sodriai krito, Gatvės beveik ištuštėjo. Grįžo baltutėlis, apkritęs sniegulėmis.

— Mama, tu žinai? — pratarė, vos peržengęs namų slenkstį.

— Ką, vaikelį?

— Aš perlipau šešėli!

— Gerai, gerai, O dabar nusimesk apsiaustelį.

— Bet, mama, aš jį perlipau ir nieko neatsitiko.

Šešėlis ėjo pirm jo. Kartais striukas — bukas, kartais ilgas; kaip smilga. Vaikui buvo nejuoku, baugu. Bet jis «perlipo ir štai nieko neatsitiko». Jis padarė išvadą:

— Mama, ten nieko nėra, Niekis!

Vaikai baugštesni už suaugusius. Bet ne visi vaikai. Berniukai greičiau darosi logiški ir išsivaduoja iš baimių. Tuo tarpu mergaitės pasilauko baugius išpūdžius ligi subrendimo, o kartais ilgiau.

— Aš bijau tėvo. Nežinau, kodėl. Tiesiog negaliu prie jo prieiti. Pradedu virpėti, net prakaitas išmuša.

— Kaip tai? Argi jis tavęs nemyli? Neapkabina, nepabučiuoja?

— Oi, ne! Aš nepamenu nuo kada, gal nuo to laiko... Aš kartą numečiau jo akinius ir jie subiro į gabalėlius. Tėtis buvo rūstus, pamačiau kitokias jo akis ir pradėjau bijoti. Kviėsdavo ateiti, kaip seniau, norėdavo man ką tai parodyti, parnešdavo dovanų, budavo malonus ir geras. Bet aš ne — niekad nebėjau prie jo artyn.

Argi tai ne šešėlis? Mergaitėi jau 15 metų o dar neįsitikino, kad tai niekis. BAUGINASI SAVO TĒVU, AR NE JUOKAS? Jai nejuokas! Juo toliau, juo blogiau. Mato kitas mergaites, kaip jos glaudžiasi prie savo tėvų. Tėvas paglosto, pabučiuoja, patapsnoja per petį, Abu nusišypso, ir, rodos, abiem gera. Kodėl jai kitaip?

VELYKOS

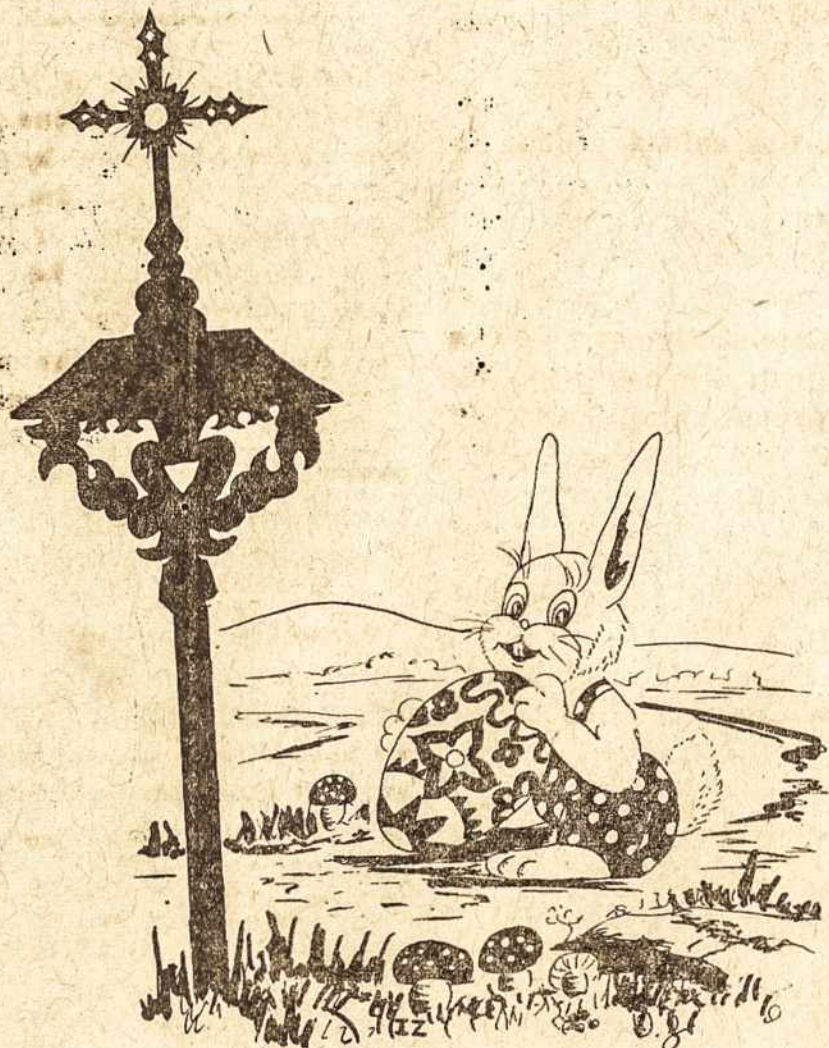
M. PUŠINSKAS

Atėjo didi šventė,
Šypsodamos džiaugsmu.
— Velykos mus aplankė.
Taip linksma ir džiugu,
Ir džiaugiamės visi —
Vaikučiai mes maži.

Nebuvo dar saulutės
Ant žydriojo dangaus,
Kai kėlė mus močiutė
Iš miego taip saldaus:
Tėvelis malonus
Nuves bažnyčion mus.

Mes pamatyti norėjom,
Kai Viešpats prisikėlė,
Kai tie balsai vargonų
Jam Aleliuja skelbė.
Kad džiaugsmo Jo pilni
Sugrįžtume linksmi.

Ir laukėm mes Velykų
Rytelio malonaus,
Margučių nudažytų
Visi žinojo — gaus:
Ir štai dabar penki,
Mėginkim ar tvirti.

(pabaiba iš 2 pusl.)

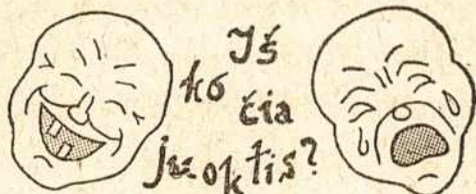
kaltumą, o nuliūdusiems džiaugsmą. Ji išsklaido neapykantą, ugdo vienybę, nužemina valdančiųjų puikybę. Todėl šią malonės naktį priimk, Tėve šventasis, vakarinę šio žiburio auką, kūrį tavo tarnų rankomis tau duoda šventoji Bažnyčia, iškilmingai aukodama vaško žvakę. Dabar suprantame, ką reiškia ši šventoji žvakė, žibanti Dievo garbei rausva ugnele. Nors ji uždega ir kitas žvakes, bet pati nemažėja, nes yra maitinama tirpstančiu vašku suneštu motinos bitelės tam brangiajam žibui tai padaryti. Tikrai palaiminta naktie, tu nualinaai egiptiečius, hebrajus praturtinai. Naktie, kurioje jungiasi dangus su žeme, Dievas su žmonija!

Todėl meldžiame Tave, Viešpatie, kad ši tavo garbei pašventą žvakę degtų be paliovos, atitolindama mirties tamsybes. Priimk ją kaip malonią auką ir leisk jos sviesai įsilieti į dangaus žibintų spindėsį. Aušros žvaigždė teranda ją visuomet žibančią. Kalbu apie tą Aušros Žvaigždę,

kuri niekucmet nenusileidžia. Tai Žvaigždė, kuri grįžusi iš gelmių, savo palaiminta šviesa apšviečia visą žmoniją.

Todėl meldžiame Tave, Viešpatie, kad, suteikęs ramius laikus, nuolatos saugotum ir valdytum, vestum ir išlaikytum mus kupinus Velykų džiaugsmo savo tarnus, kunigiją ir visus tikinčiuosius, kartu su mūsų palaimintu popiežium ir mūsų vyskupu.

Pažvelk taip pat į tuos, kurie mus valdo, ir neapsakoma savo meile ir gailėstingumu nukreipk jų mintis į teisingumą ir taiką, kad jie patys su visais tikinčiais iš šios vargų pakalnės nueitų į dangiškąją tėvynę

PLAUKIOJIMO BASEINAS

Geradaris nutarė padovano ti beprotnamiui plaukiojimo baseiną. Po kiek laiko jis pa-

klausė to beprotnamio vedėją:

— Na, kaip tamstos ligoniams patinka tas baseinas?

— Labai patinka. Tiesiog jų negalima iš baseino išvartyti. Jiems dar daugiau patiks, kai prileisime vandens.

DIRBTINIS KVĖPAVIMAS

Vyras paliko trumpam žmoną jūros pakrantėje. Grįžęs jis žiūri — didžiulė minia pakrantėje susirinkusi.

— Kas čia yra? — paklausė jis policininką.

— Ištraukė moteriškę iš vandens.

Paskui jis žiūri, kad tai jo žmona.

— Ką jūs čia darote jai? — dar jis paklausė.

— Dirbtiniu kvėpavimu gaiviname.

— Dirbtiniu? — sušuko jis.

— Gaivinkite tikru kvėpavimu. Aš užmokėsiu.

PAKANKAMAI BĖDŲ

Traukinyje vyras apdaužė savo sūnų. Pamatė tai gretimai sėdėjusi moteriškė ir pagrasino jam:

— Jei tu nesiliausi daugiau tą berniuką, tai aš tau dar pridarysiu bėdos?

— Bėdos? — pradėjo juoktis vyriškis. — Ponia, mano žmona pabėgo su ledu pardavėju. Bankas atšaukė ilgalaikes paskolas. Mes dabar, pasirodo, įsėdom įne į tą traikinį. O sūnus, štai, prarijo bilietus. Ir dar tamsta pridarysi man daugiau bėdos!

LAIKU ĮSPĖJO

Vyras nusipirko naują automobilį, įsisodino žmoną ir aštuonmetį sūnų ir išvažiavo pasivažinėti. Jau išvažiudamas jis jautė, kad nesusilaikys ir bandys pavažiuoti greičiau, negu leidžiama. Tai sūnų jis pasodino užpakalinėje sėdynėje ir pasakė:

— Sūneli, jei pamatysi motociklo važiuojantį vyrą mėlyna uniforma, tai tuoj pasakyk man.

— Iš tiesų, jis išvažiavęs gražiai paspaudė. Greičio rodyklė jau rodė 80, kai sūnus pabakšnojo jam į petį, pranešdamas

— Tėveli, jau atvažiavo tas ponas, kurio tamsta laukei.

Žymus dainininkas ilgai kankinosi, kol apsisprendė, kokią čia jam merginą vesti, ar labai gražią, bet kvailą, ar nekaip atrodančią, bet turinčią gražų balsą

Pagaliau jis apsisprendė už dainininkę. Pirmąjį po vestuvių rytą jis prabudo, žvilgtelėjo į žmoną, įpapurtė ją ir sušuko:

— Dainuok!

ISIDĖMĖTINI ADRESAI

LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY. MONTEVIDEO: p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Sv Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde Tel. 51 4011

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatinės šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas. Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua. Dine Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p Aleksandras Bumbliš, Rua Gen. Fonseca Teles, 606 Tel. 81-6423.

Iždininkas p, JORGE GARÇA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS

PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8 00 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laikų, kai turimos metinės ar 7 d mišios.

įspazintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį, arque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire 10 val.

Utinga 16 30 val.,

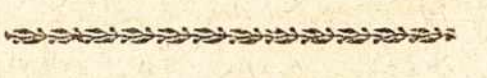
Trečią: Agua Rasa 8,30 val. Moinho Velho 11,30 val. Lapa 1,30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

*****

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS

SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

V. Zelina

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS
PAMALDŲ TVARKA
VILA ZELINOJE

DID. KETVIRTADIENI: Šv. mišios 1945 val.

DID. PENKTADIENI: Liturginių apeigų pradžia 15 val. Procesija 18 val.

DID. ŠEŠTADIENI: Ugnies, vandens šventinimas 20 val. Po to šv. mišios. Bažnyčia bus adara visą naktį.

VELYKŲ RYTE Prisiškėlimo procesija 6 val. Po procesijos iškilmingos giedotos šv. mišios, kurių metu giedos: Liet. Kat. Bendruomenės choras va dovaujamas V. Fatarunui ir vargonais grojant prof. L. Šu kytei.

Kas nori užsisakyti Vasario 16 iškilmių nuotraukų, gali tai padaryti pas fotografa: Largo Vila Zelina, foto «Universo».

Mooca

Velykose, po 17 valandos iškilmingų mišių Mookos salėje bus Margučių Riti ėjimo lenktynės, ir gražiausiai nuvažytų margučių dažytojams įteiktos premijos. Todėl visi dažykite margučius lietuviškais raštais ir atsineškite Velykų dieną 17 val. į mišias.

SVEIKINIMAS IŠ AUSTRALIJOS

Didžiai malonus Kunige Klebonai, J. Bružike.

Teikitės priimti mano širdingiausių ir geriausių linkėjimų ryšum su įsteigimu lietuviškos asmeninės šv. Ka-

zimiero parapijos. Tyriausiu džiaugsmu prisipildė mano siela, kai paskaičiau spaudoje apie nepaprastus tėvų Jėzuitų ir visų taurių lietuvių laimėjimus S. Paulyje. Tegyvuoja, teklesti ir nuolat stiprėja pirmoji asmeninė liet. parapija.

Kartu malonėkite priimti užuojautą dėl kai kurių Sąjungos narių priešlietuviškus veiksmus ir padarytą netaktą, neleidžiant lietuvių asmeninei parapijai gimti lietuviškoje pastogėje. Čia tikrai įvyko pagal šv. Rašto žodžius: «Atėjo pas savuosius, bet savieji nepriėmė».

Brisbanės ir New Castle Lietuvių Kapelionas
Kun. Stasys Gaidelis

MIRĖ STAIGIAI

Neseniai sužinota, kad kovo 25, nuo širdies smūgio mirė nuolatinis «Mūsų Lietuvos» skaitytojas, leidėjas ir rėmėjas, vos 58 metus teturįs. Danielius Pukenis, Palaidotas S. André Assunção kapinėse. Danielius buvo stambus pramonininkas, valdė Santo André mieste didelę geležies liejyklą. Paliko žmonelę Oną ir dvi dukters: Viktoriją, ištekėjusią už Balio Tubelio sūnaus inž. Antano ir Elzė dar namuose. Reiškiame užuojautą velionio šeimai, giminėms ir pažįstamiems.

Tą pačią dieną mirė senelė Ona ovikaitė-Linkevičienė, gyvenusi Tautų Parke ir palaidota Camilopolio kapinėse. Paliko liūdinčią dukterį Adele, žentą Albertą Kiaušinį ir seserį.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija patikslina, kad «M. L.» 20-ties metų sukaktuvių minėjimas įvyks geg. 18 d. Brolijos Valdyba kviečia visus rezervuoti šią datą šiam spaudos paminėjimui.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capf Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ TVARKA

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE

DID. KETVIRTADIEN

20 valandą šv. Mišios. (Ryte mišių nebus).

DID. PENKTADIENI.

15 valandą Liturginės pamaldos. Bus galima priimti Šv. Komunią.

19 valandą GRAUDŪS VERKSMAI.

DID. ŠEŠTADIENI:

Velykų vigilijos pamaldos 23 valandą. Ugnies, Velykų žvakės, Krikšto vandens šventinimas ir tt. Tą naktį šv. Mišiose priėmę Šv. Komunią galės ją priimti antrą kartą Velykų dieną.

VELYKŲ SEKMADIENI:

Ryte šv. Mišių Tėvų Jėzuitų koplyčioje nebus. Jos bus tik 17 valandą. Aušros choras giedos šv. Mišias.

Visos liturginės pamaldos bus ištisai lietuvių kalba. IŠPAŽINČIŲ KLAUSOMA kasdien visą valandą prieš pamaldu pradžia.

VIEŠPATIES KRISTAUS PRISIŠKĖLIMO ŠVENTĖS PROGA VISUS BRAZILIJOS LIETUVIUS, YPAČ PARAPIJIEČIUS, LIETUVIŲ BENDRUOMENE IR LIETUVIŠKAS ORGANIZACIJAS, VISUS GERADARIUS IR RĖMĖJUS SVEIKINA

Šv. Kazimiero parapijos kunigai

ŠVENTO JUOZAPO VYRŲ BROLIJOS VARDU

sveikinu visus São Paulo Lietuvių Kolonijos tautiečius. Lietuvių Bendruomenę, visas katalikiškas organizacijas, visus Lietuvius Kunigus ir savo Dvasios Vadovą, Velykų Švenčių proga visiems linkiu daug laimės ir sveikatos.

Juozas Matelionis

Šv. Juozapo vyrų Brolijos Pirmininkas

Iš tolimo Montevideo visiems mieliems São Paulyje gyvenantiems pažįstamiems ir visiems tautiečiams siunčiame savo sveikinimus ir nuoširdžiausius linkėjimus VELYKŲ proga.

Kun. J. Giedrys, S. J. ir
Kun. P. Daugintis, S. J.

«M. L.» PRENUMERATA UŽSIMOKĖJO

Po 10 nkr.: Juozas Janušaitis, Albinas Budrevičius, Jonas Vosylius, Magdalena Makarevičius, K. B

Viešai reiškiu savo pasipiktinimą dėl L. B. Sąjungos žmonių pastangų sutrukdyti Lietuvių Šv. Kazimiero parapijos įsteigimą.

Juozas Matelionis
Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas

HOTEL GUARANY

O MAIS CENTRAL
APARTAMENTOS
PREÇOS MODICOS
PROPRIETARIOS

Patricio Belmonte & Filho

Rua São Paulo, 106 - Fone 554
Caixa Postal 90

POÇOS DE CALDAS

Mediante apresentação deste anuncio haverá desconto

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

Laikau, kad L. S. B. Valdybos žygis pas Jo Eminenciją São Paulo Kardinolą nepasitarnavo nei lietuviškam, nei katalikiškam reikalui ir todėl viešai apgailestauju, kad jis buvo padarytas.

Kun. Juozas Šeškovičius
Cipó klebonas

PAREIŠKIMAS L. B. SAJUNGOS VALDYBAI

Pareiškiau Lietuvių Brazilijoje Sąjungos valdybai, kad dėl nesuderinamų su lietuvišku patrijodizmu L. B. Sąjungos Valdybos darbų, atšaukiu savo prašymą įstoti į L. B. Sąjungą.

José Matelionis

1968 kovo 31

Atsiliepdama į Lietuvių Brazilijoje Sąjungos valdybos kvietimą burtis visiems lietuviams, buvau įteikusi prašymą įstoti į L. B. Sąjungą. Nors jau praėjo keli metai, iki šiolei negavau jokio atsakymo, Dėl dabartinės valdybos nepateisinamo ir nelietuviško elgesio, pranešu, kad atšaukiu savo prašymą įstoti į L. B. Sąjungą.

Ona Stankūnas

São Paulo
1968 kovo 31

BRAZILIJA

Per paskutines porą savaitę buvo stipriai įtempta krašto politinė padėtis. Studentų manifesacijos labai karštos. Mirus tose manifestacijose sužeistam studentui buvo pavojus didelių riaušių, todėl valdžia liepė kariuomenei užimti Rio de Janeiro miestą ir saugoti. Uždraudė «plačiojo fronto» veiklą, pagrasino karo stoviu. Tuo tarpu padėtis vėl kiek aprimo.

ČEKOSLOVAKIJA

Pasikeitė prezidentas, pasikeitė visa vyriausybė. Paskirta moteris religijų priežiūros ministerijai, pareiškė, jog esą stiprių vilčių sutvarkyti krašto santykius su Vatikanu, Čekoslovakija pasuko aiškiu nauju keliu, kurs nedaug bendro beturi su Stalino komunizmu.

LENKIJA.

Čekoslovakijos komunistų persitvarkymai stipriai veikia Lenkijos nusivylusius komunistus. Ir čia kyla vis daugiau reikalavimų sušvelninti komunizmą, grįžti prie vakarų pasaulio demokratijos. Ypač to reikalauja studentija, profesūra ir pati darbininkija.